

zakrament sv. pokore. Celo noč se Herman pokori, gleda na sv. križ in očiščuje svojo dušo v ognju trpljenja. V soboto zjutraj spreje sv. popotnico, posledno maziljenje, papežev blagoslov, ob četrtna na osem zjutraj umre v Gospodu na god velike trpinke sv. Terezije dne 15. oktobra 1932. Dne 17. oktobra so prenesli njegovo truplo k Veliki Nedelji in v velikem spremstvu ginjenega ljudstva spremili k zadnjemu počitku na zaželjenem domačem pokopališču. Pogrebne slovesnosti in zasluženno slovo od vrlega moža je opravil dekan F. Horvat.

Herman Rajh je bil rojen dne 28. 1875 v Svetinjah, dne 13. 2. 1901 se je priženil k Veliki Nedelji, leta 1924 je postavil novo hišo, zapušča ženo, enega sina in dve hčeri, obe cerkveni pevki. Bil je vzoren katoličan in rodoljub, visoko je cenil pošteno krščansko berilo, knjigo in časopis, zato naročnik Mohorskih knjig 25 let, »Slov. gospodarja« 20 let. Vsestransko vzoren mož poznim rodovom, mučenec v trpljenju, učitelj ljubezni do bližnjega.

Škof v Skoplju — Slovenec dr. Ivan Gnidovec — je obhajal 60letnico svojega rojstva v Rimu dne 28. septembra t. l.

Viničarija pogorela. Do tal je pogorela v »Freigrabi« za Meljskim hribom pri Mariboru viničarija, last posestnika Ivana Ruprena na Košakih.

Vinegradniški čuvaj zaboden. V Rošpohu pri Mariboru je bil večkrat zaboden z nožem v prsa ter hrbet vinogradniški čuvaj Ivan Lorhek iz Krčevine. Ranjenca je prepeljal rešilni oddelek v mariborsko bolnico.

Zagoneten zaboljaj v prsa. V Lovski ulici na Pobrežju pri Mariboru je navalil neznanec na 45letno posestnico

Nalašč za brinetke...

Kako dolgo že čakajo brinetke na svoj Special-Shampoo! Zda! Imajo Brunetaflor, ki povzdigne lepoto kostanjevih las. Učinkuje naravno in edinstveno zaradi hequila, ki ga ima v sebi. Kostanjasta barva, temni ton sta s tem neverjetno poudarjena. Lasje dobeskresen lesk in čudovit lesk. Nenavadno lepo se kodrajo.

Zajamčeno brez sode in kemičnih barvil.

ELIDA SPECIAL SHAMPOO

BRUNETAFLORE

Marijo Žibert, jo zabodel z nožem v prsa ter zginil v noč. In to kljub orožniški stanici, ki je tam v bližini. Orožniki imajo sedaj obilo posla.

Vlomljeno je bilo od neznanec v Metavi pri Št. Petru niže Maribora v viničarijo mariborskega odvetnika g. dr. Mühleisena.

Tovorni avto povozil kravo. Na cesti pri Rošnji, občina Št. Janž na Drav. polju, je povozil avtopodjetnik Rom. Matz s tovarnim avtomobilom kravo posestnice Marije Bender tako, da so jo morali doklati.

Dva brata ustreljena. Dne 12. oktobra popoldne sta popivala v židanci blizu Polenšaka brata Anton in Franc Lajh, posestniška sina iz Lacigovec. Okajena

sta se oglasila na povratku proti domu pri hotru, Martinu Petku, ki se je baš mudil v svoji vinski kleti. Boter je fantoma odklonil pijačo, ker sta že bila vidno pijana in sta na glasu kot zdražbarja. Prišlo pa je le do prepira in eden od fantov je udaril starega Petka s kuhinjsko grebljico. Na vpitje je priletel v klet Petkov sin Lojze. V strahu za očeta je stekel po revolver in oddal dva strela, ki sta smrtno zadela oba brata v spodnji del trebuha. Juršinski orožniki so odgnali v ptujske zapore očeta in sina. Že na potu proti Ptujju je Lojze priznal krivdo. Ustreljena Lajha sta bila stara 38 in 30 let.

Huda nesreča. 35letni Mariji Arnuš, posestnici v Trnovskem vrhu pri Sv.

Spomenik prvemu kadilcu.

Rodrigo Diego de Jerez je bil, kolikor se da zgodovinsko ugotoviti, prvi kadilec v Evropi. Spremljal je Kolumba na njegovih potih v Ameriko in je na otoku Guanahaniju opazoval domačine, ki so kadili v koruzne liste zavite liste tobaka. To kajenje je imelo pomen žrtvovanja solnčnemu bogu. Po koruznih listih, ki so jih imenovali »tabakose«, je dobil tobak svoje ime, ko so ga okrog leta 1500 prinesli na Španjo.

De Jerez je bil prvi možakar, ki je v svoji domovini kadil tobak. Tedaj ni zbujal samo senzacije, temveč tudi

Pavel Keller:

11. nadaljevanje.

„Hubert“

Roman iz gozdov.

Poslovenil dr. Ivan Dornik.

Boltežar se je obrnil proti meni.

»Kaj pravite vi na vse to?«

Zmignil sem z ramami:

»To so uganke, ki jih moramo še rešiti.«

»Da! Rešila jih bova na graščini. V topli sobi. Tukaj morava zmrzniti. Sluga, vi ostanete tukaj na straži! Takoj vam pošljem kočijaža z zaprtim vozom. Posadili boste vanj Grčarja, ga dobro stražili in pripeljali v graščino.«

»Bom, gospod predstojnik!«

»Vas pa, gospod Hubert, vabim, da me sprejmete!«

Sprejel sem to povabilo in šla sva v tej viharni noči gori proti graščini. Spodaj na žagi pa je potlél ogenj.

Osmo poglavje.

Huda noč.

Srečal me je Tim. Naročil sem mu, naj mi prinese suho obleko v graščino. To je bila blagodat, ki sem je bil zelo potreben. Gospod Boltežar se je poskušal pokrepčati.

»Najprej bova vsak po tri groge, nato pa vsak steklenico portskega vina, pa nama bo zopet toplo!« Zadovoljen sem bil samo z enim delom te piče.

Starega Grčarja so pripeljali in ga zaprli v toplo sobo. Sedaj sem sedel z Boltežarjem v njegovi delovni sobi, ki je bila, čeprav opremljena nerodno okusno, vendar po vsehi.

»Sedaj pa mi, prosim, povejte svoje misli,« je rekel moj gostitelj. »Mnogo bolj učen človek ste ko jaz. Štirji prihajajo v poštev kot požigalci: stari Grčar, njegova žena, Bianka in Tonče.«

»Lahko bi bila tudi strela, ali pa kdo drugi,« sem dopolnil jaz. »Imenujva tega nepoznanega s črko X.«

Urbanu pri Ptuju, je padel pri prešanju jabolk 20 kg težak štor na nogo in jej zmečkal stopalo. Radi zastrupljenja krvi so spravili revo v ptujsko bolnico.

Nevarno je bil ranjen v fantovskem pretepu Mirko Golob, posestniški sin iz Rogoznice pri Ptuju.

Kar dve nesreči radi konj. 17letni Iv. Lah iz Kicarja pri Ptuju je držal konja pri podkovanju. Žival je bila nemirna in pri obrezovanju kopita je urezal kovač po nesreči Laha v levo roko tako, da mu je prerezal žilo odvodnico. Poškodovanega so z vso naglico spravili v ptujsko bolnico, sicer bi bil izkervavel. — V bolnici v Ptuju se zdravi Janez Kovačič, hlapec v Podložu pri Ptujski gori. Konj ga je brenil v glavo, da mu je razbil čeljust in poškodoval levo oko.

Pastirska neprevidnost. V Janežovcih pri Sv. Urbanu pri Ptuju so igrali pastirji med seboj vojno s fračami. 18-letna Antonija Holc je streljala s fračo na 14letnega Franca Remiha. Po nesreči je pogodilo dekletko fanta naravnost v desno oko, ki je po izjavi zdravnikov v ptujski bolnici izgubljeno.

Radi 100 jajc ustreljen. Šest tihotapev se je podalo pri Hogačevcih v Prekmurju z jajci preko naše meje v Avstrijo. Avstrijski stražniki so jih zapazili. Pet je odložilo jajca in zbežalo proti naši strani, šestega je zadela smrtno krogla. Ustreljeni je sin premožnega kmetala in je ob življenje radi 100 jajc.

Obesil se je Ivan Hari, posestnik v Bokračih pri Murski Soboti. Hari je izvršil obupno dejanje radi bolezn.

Podtaknjen požar je uničil dne 13. t. m. v Apačah peku Hötzlno gospodarsko poslopje. Zgorela je tudi živinska krma. Gasilci so ogenj udušili in obvarovali pred nočno požarno nesrečo sosedna poslopja.

Smrtonosen udar z motiko. Dne 8. t. m. je udaril neki moški posestniškega sina Franca Banovška iz Brezna pri Konjicah z motiko po glavi. Udarjeni je umrl na posledicah poškodbe v celjski bolnici.

Vlak smrtno povozil posestnika. Dunajski brzovlak proti Trstu je smrtno povozil dne 15. t. m. blizu postaje Laško 45letnega posestnika Janeza Kleinovška iz Debra, občina Sv. Krištof.

Podlegel strelu. Poročali smo že, da je bil dne 2. oktobra na povratku od kožuhanja iz Pušnikovega mlina v Dobju pri Planini ustreljen od neznancev v bok blizu Gučekove krčme posestnikov sin Ivan Gračner. Krogla je šla skozi želodec in obtičala v boku. Eden od napadalcev je udaril celo Gračnerja po glavi, da se je onesvestil. Težko poškodovanega so prepeljali v celjsko bolnico, kjer je umrl dne 12. t. m.

Kolovodja vlomilske tolpe pod ključem. Poročali smo o drzni in veččlanski tolpi, ki vznemirja ljudi med šmarskim in laškim srezom. V noči od 10. na 11. oktobra so aretirali v Celju kolovodjo omenjene tolpe. Gre v tem slučaju za 37letnega Ivana Lipnika, ki je rojen v Gradcu, pristojen pa v Bristovec v šmarskem okraju.

Uboj radi mačka. Anton Vodopivec, posestnik iz Ženje pri Krškem, se je podal dne 9. oktobra na večer z Brento k studentu po vodo. Na povratku proti domu je srečal posestnikovega sina iz Ženj. Med obema je izbruhnil prepir radi mačka. Prerekanje je tako razburilo Vodopivčevega sovaščana, da je udaril soprepirljivca s kolom po vratu, in je udarjeni umrl na posledicah tega udarca. Ubiti zapuščca nosečo ženo in 3 nedorasle otročiče.

Najprej ubil tovariša in za tem še lastnega očeta. V Stoparjevi kleti v Globočicah na Dolenjskem so popivali te dni Stoparjev sin in še nekaj fantov. Stari Stopar jim je iztočil 12 poličev jabolčnika, nato pa je zaklenil vrata in odšel. Mladi Stopar, ki se je vrnil komaj od vojakov, je iztaknil nekje cepin in je z njim razbil vrata na kleti, kjer je našel sekiro in jo dal tovarišu z besedami: »Ubij starega hudiča!« Pozvani je res udaril 60letnega Stoparja po glavi, nato je prišel še sin in mu pomagal. Po opravljenem krvavem dejanju sta

se podala oba ubijalca v klet, kjer sta bila. Stoparjev tovariš se je drugi dan za tem sam javil orožnikom. Smrtno poškodovanega očeta so še spravili v bolnico v Brežice, kjer je podlegel hudim poškodbam. Treba še omeniti, da je mladi Stopar pred sodelovanjem pri uboju očeta ubil z z žrebli okovano planko posestniškega sina Franca Bratino. Ubijalec je dejanje priznal in radi tega so ga pustili na svobodi do obravnave, a je med tem zagrešil surovina še očeta mor.

Obsodba radi uboja prevžitkarja. V Bršljinu pri Novem mestu je kupil pred tremi leti Peter Bole posest in z njo je moral prevzeti 68letnega Janka Matevža na dosmrtni prevžitek. Kakor povsod, je došlo tudi v tem slučaju do preprirov radi prevžitka. Letos dne 28. julija je Boletova žena nenadoma zbolela in je umrla brž po prepeljavi v bolnico. Po ženini smrti se je vrnil gospodar žalosten na dom. Prevžitkar je prišel vinjen, je preklinjal in psoval Boleta, češ: »Hudič je vzel tvojo babo, sedaj ho pa še tebe!« Psovanje je ujezilo gospodarja, sunil je starega z roko v lice in ga osuval v rebra. Dedec je moral vsled poškodb v bolnico in je tamkaj izdahnul, ker je imel štiri rebra zlomljena. Novomeško sodišče je obsodilo dne 11. oktobra Boleta na dve leti robiže.

Smrtna nesreča pri prevozu drv. Anton Snaj, posestnik v Spodnjem Kašlju pri Ljubljani, se je podal dne 11. oktobra s svojo hčerko v gozd po drva za sosedo. Po strmem klancu je odpovedala na težko naloženem vozu zavora, Snaj je padel pod voz, ki mu je zdrobil prsni koš in je bil revež pri priči — mrtev.

Smrtno je zadela kap na lovu pri Podpeči pod Krimom ljubljanskega inženerja Luckmanna.

Smrtna železniška nesreča. Dne 15. oktobra se je zgodila smrtna železniška nesreča med postajama Stično in Višnja gora. Pri nekem prelazu je šel preko proge posestnik Janez Petrič iz Pe-

»Meni ne boste črke X napravili iz U! Nikar ne krenite na stransko pot! Od katere teh štirih oseb, ki sem jih imenoval, se najbolj nadejate, da je zažgala?«

»Starega Grčarja, mislim, kar lahko izpuštiva, prav tako tudi Belčarjevega Tončeta.«

»Nič se ne more vedeti, dokler ni dokazano.« Je modro opomnil Boltežar. »Sicer pa, predno se nedašje potopim v portsko vino, bom zaslišal še staro Grčarico, ki jo imam tudi zaprto tukaj v graščini. Je sicer noč, toda v takih naključjih se malo brigam, kdaj je primerna ura za obisk. Predno pričakamo pravo sodno preiskavo, lahko minejo dnevi. Medtem pa si takole posneto babče izmisli tisočero sloparstev. Na samem dejanju zgrabiti človeka in ga izpraševati sem in tja, da svojat iz same zmedenosti in zadrege pove resnico, to je jedro vse pravne vede. Ali nimam prav?«

»Potem?«

»Seveda, toda ne bi hotel, da ste tudi tokrat navzoči. Nimam uadnega pooblastila.«

»Če je tako, bom odšel sedaj domov.«

Pogledal me je odkritosrčno.

»Tega mi ne boste naredili. Jaz sem uradni predstojnik, ne vi. Jaz moram storiti to. In če je navzoč človek, pred katerim me je sram, tedaj — tedaj ne morem tako zaropotati; tedaj se ne morem tako razviti. In kako mora človek z ljudmi tukaj ravnati in govoriti, to vem jaz.«

»Dobro, gospod Boltežar, le razvite se. Zaslížite Grčarico sami! Med tem pa bom jaz z vašim dovoljenjem tukaj čakal in izpil čašo vina.« Udaril me je po rami.

»Vi ste izboren človek, ker ničesar ne vzamete za zlo. Ne bom se po nepotrebnem mudil pri tej stari dami in vam bom potem vse povedal. Mislim, da s tem ne bom kršil uradne tajnosti; kajti v tem naključju mi je treba dobrega sveta, ki pa ga mi daste lahko samo vi.«

Odšel je. Sedel sem sam pri čaši vina. Polagoma se je poleglo razburjenje v meni in mogel sem mirno presoditi dogodke tega večera. Kje bi bil doživel v velikem mestu tako nenavadne in vznemirljive reči? V kinu? Sicer prav nikjer. Kakor čudno se tudi sliši — ljudje v velikem

strah in grozo. Njegovi rojaki so menili, da ga je hudič obsedel, ker drugače si niso znali razlagati oblaka dima iz ust in nosa. Zaprli so ga v ječo, kjer je dolga leta premišljeval o tem, da-li je kajenje bogokletstvo ali ne. Med tem je prišlo v Španiji v navado tudi njuhanje, ki so ga v 17. stoletju prinesli duhovni celo v Rim. Dostj pozneje se je iz Španije razširilo kajenje in tudi pitje tobaka po svetu. V Franciji imajo danes še cigarete, ki so namesto v papir, zavite v tenke, nalašč za to preparirane koruzne liste rumenka-ste barve.

Španska vlada je

ščelika pri Višnji gori. Radi naglušnosti ni čul ropota vlaka, lokomotiva ga je zagrabila in razmesarila, da je bil revež pri priči mrtev.

Koce, strange, slamnjače kupujem stalno pri Anton Šinkovec, Celje, Dečkov trg. 1006

Judje v Nemčiji pred revolucijo.

Mnogo se je v zadnjem času pisalo o Judih, katere preganja Hitler v Nemčiji. Imeli so pa Judje res tudi zelo velik vpliv v Nemčiji in nekatere stroke gospodarstva so bile pod njihovo popolno oblastjo. Naj navedem tu nekatere statistične podatke, katere v kratkem posnemam po listu »R. gol.«

Judje se bolj naglo množijo kot Arijci. Leta 1800 je bilo na vsej zemlji le okrog 2 milijona Judov, leta 1930 jih je pa bilo 15 milijonov. Arijcev je bilo leta 1800 187 milijonov, leta 1930 pa 602 milijona, torej so se Judje dvakrat bolj pomnožili kot Arijci.

Po svetovni vojni je v Nemčiji na vodilna mesta prišlo zelo veliko Judov. V veletrgovini je bilo dosti več Judov kot kristjanov. Judovski vpliv je pronicel v vse panoge gospodarskega življenja. Po statistiki je do smrti Rathenaua bilo 80% vseh važnih mest v celi Nemčiji, v malih državah in mestih, v rokah Judov. Mnogi Judje so bili ministri in uradniki na najvišjih mestih.

Na visokih šolah, na univerzah in na akademijah, je bilo vedno več Judov. V zadnjem času je na teh šolah izmed 3140 profesorjev bilo 937 Judov. Medicinska fakulteta berlinske univerze je imela leta 1932 celih 45% Judov. Na univerzi v mestu Breslau je bilo na medicinski fakulteti tudi 45% judovskih profesorjev, na juridični pa celo 47%.

Po statistiki »Zveze nemških akademikov« iz leta 1928 je bilo tudi mnogo advokatov judovskega pokolenja. V

Stettinu jih je bilo 36%, v Karlsruhe 40%, v Beuthen 60%, v Frankfurtu n. M. 64% Judov. Nič dosti boljše ni bilo z zdravniki. V Mainzu je bilo 30% v Gotti 31%, v Berlinu 52% in na Dunaju celo 80% Judov.

Največje veselje so pa imeli Judje z bankami. Nekatere so bile sploh popolnoma v njihovih rokah, n. pr. Diskonto-Gesellschaft, Kommerzbank, Dresdener Bank, Mendelssohn. V drugih bankah so pa imeli Judje večino, ali so bili v obilnem številu zastopani. Iz tega je razvidno, da so bili Nemci v denarnem oziru pod judovskim jarmom.

Tudi na borzah so igrali Judje prvo vlogo. Predsedstvo berlinske borze je bilo sestavljeno izključno iz Judov. Na drugih borzah je bilo pa Judov dosti več kot kristjanov. Vseh članov na borzah, v predsedstvu in komitetih je bilo 147, med njimi 116 Judov, torej okrog 80 odstotkov.

Še večjo silo so predstavljali Judje v trgovini. Njih obrati so imeli samo v 1 letu (1931) 25 milijard mark prometa. Trgovina na debelo je bila sploh vsa v judovskih rokah. In kje je denar, je razvidno tudi iz tega, da je zdaj okrog 50% vseh poslopij v Berlinu v judovski lasti.

Tudi v politiki so igrali Judje v Nemčiji od leta 1848 naprej važno vlogo. Ustanovitelj marksistične znanosti, Karol Marks, je bil Jud. Ustanovitelj socialdemokratske stranke je bil Jud

Lassalle. Ustanovitelji »Neodv. stranke« so bili Judje: Bernstein, Kautsky, Hilferding, Kohn, Davidsohn, Rosenfeld itd. Ustanovitelja komunistične stranke sta bila Jud Karol Liebknecht in Judinja Roza Luksenburg. Judje so udeleženi pri vsaki revoluciji. Izmed 39 poslancev, katere je poslala socialdemokratska stranka v razne odseke v nemškem državnem zboru, je bilo 33 Judov. Izmed 16 docentov na kurzih za izobrazbo delavcev je bilo 13 Judov.

Tako je bila nemška država, da niti ne omenimo zelo razvitega judovskega časopisja, jako pod židovskim vplivom. Silili so le na visoka, vplivna mesta. Sedaj jih je Hitler izrinil od državnega korita in iz vseh vplivnih postojank. Res je, da se je Judom tu in tam storila krivica; ne bi pa se smela pozabiti neizmerna krivica, katero so Judje storili ruskemu narodu.

Vsled preganjanja v Nemčiji se Judje zbirajo po celem svetu in prirejajo shode. V Parizu je bil shod v dvorani »Vagram«, v Londonu bodo zborovali dne 5. novembra. V marcu leta 1934 bo svetovno judovsko zborovanje, kjer bodo zavzeli svoje stališče proti Nemčiji.

Proti nemškim izdelkom napovedujejo Judje bojkot. Na Dunaju so sklenili zdravniki, ne naročati zdravil iz Nemčije. Avstrijski socialdemokratje in v Čehoslovaški so sklenili, da ne bodo kupovali nemškega blaga. Isto so sklenili v Njujorku itd. Bomo videli, kakšen bo konec. Kaj pa potem, če bi Izrael Hitlerja premagal? K.

Socijalno in prosvetno delo francoskih katoličanov.

Laizacija — poposvetnjačenje javnega življenja v Franciji je zadalo katoli-

ški Cerkvi velike rane. V zadnjem desetletju preteklega in v prvem desetletju sedanjega stoletja se je ta laizacija izvršila. Posledica je bila popolno razkristjanjenje javnega življenja v Franciji. Glavna motorja tega protikrščanskega pokreta sta bila frama-sonstvo za liberalno meščanstvo in socializem za delavske množice. Med poslednjimi se je vsled agitacije brezbožnega socializma vršil jadrni odpad od katoličanstva. Francija je bila v jav-

pred kratkim v spomin prvemu evropskemu kadilcu naročila nekemu kiparju, naj izdela njegov spomenik. In ta spomenik so odkrili te dni v mestu Ayamontu.

Trgovina z opijem.

Opij pridobivajo iz soka še nezrelih makovih glav. Opij je eden najhujših opojnih strupov ter najnevarnejši sovražnik človeštva. Svetovna potreba opijskega za zdravniške namene je malenkostna, znašna leto le 400 tisoč kg in tvori le en drobec celotne in tolikanj pogubonosne proizvodnje. Glavno središče za izdelavo opijskega je Azija. Za nas je pojm opij tesno združen z rumenim plemenom, saj so

mestu žive predaleč vsaksebi. V velikem mestu je večja daljina od enih vrat do drugih, kakor od moje hiše v gozdu pa čez širno dolino tja do kočje na barju. Ko bi me bil v velikem mestu vprašal po ljudeh v sosedni hiši, bi mu ne vedel povedati. Tu pa sem poznal vsakega človeka, usoda vsakega posameznega mi je bila neposredno nekoliko mar. Neznansko čudno bi bilo, če bi se ne udeležil katerihkoli dogodkov.

Gozd! Oče vseh, ki prebivajo pri njem!

In poleg tega ta preprostost in prvotna sila, s katero butajo človeške strasti na dan, strasti, ki ne poznajo prav nobene zapreke, ki se skoraj po otročje igrajo z življenjem in pogubo, s smrtjo in peklom.

Stopil sem k oknu. Deževalo ni več; mesec je medlo osvetljeval nebo, veter je podil obličaste oblake proti severu, proti temačni steni, kakor da bi naskakoval mračno trdnjavo.

Tedaj sta mi prišla na misel Belčarjev Tonče in Bianka. Kje sta le bila? Nihče ju ni videl. Stari žagar je zastoj klical svojega sina, ko je bilo poslopje doma v plamenih, in o dekletu tudi

nihče nihesar vedel ni.

Kje sta le bila? In v kakšni zvezi sta bila s to nesrečo?

Preteklo je nekako pol ure, ko se je Boltežar vrnil.

»Ali veste, kaj mi je rekla stara? Da je Grčar zažgal!«

»Žena torej dolži moža?«

»Da! Mož dolži ženo, žena moža. Grdo je — pa je res. Pravi, da je bil mož jezen na žagarja, ker mu je odpovedal stanovanje; da je hotel imeti še žganja, čeprav je bil že pijan. Da je prišel Tonče na obisk in dal možu deset dinarjev. Z denarjem je mož odšel v gostilno. Nazadnje pa je ona šla za njim, da bi ne obležal kje na potu; ravno tedaj je začelo goreti na žagi. Nato je naletela na Grčarja, ki ji je rekel: 'Temu sem jo zagodel!«

»To je strašno. Toda zdi se mi čisto neverjetno. Kako pa ste spravili vse to iz nje?«

»Povedal sem ji vse kar naravnost.«

»Kaj?«

»No, vse, kar nama je bil povedal Grčar.«